

Trots op Groningen. Voelen Groningers zich verbonden met de provincie?

In deze factsheet staat de binding met de provincie Groningen centraal. Het gaat dan om de persoonlijke gevoelens die Groningers hebben met de provincie. Zijn ze trots op hun provincie? Voelen ze zich Groninger? En voelen ze zich er thuis? De resultaten laten zien hoe de bewoners het wonen en leven in de provincie zelf ervaren. In totaal hebben 1.492 (64%) leden van het Groninger panel hun mening hierover gegeven. Dit onderzoek maakt deel uit van het panelonderzoek 'Trots op Groningen: beeldvorming en identiteit'.

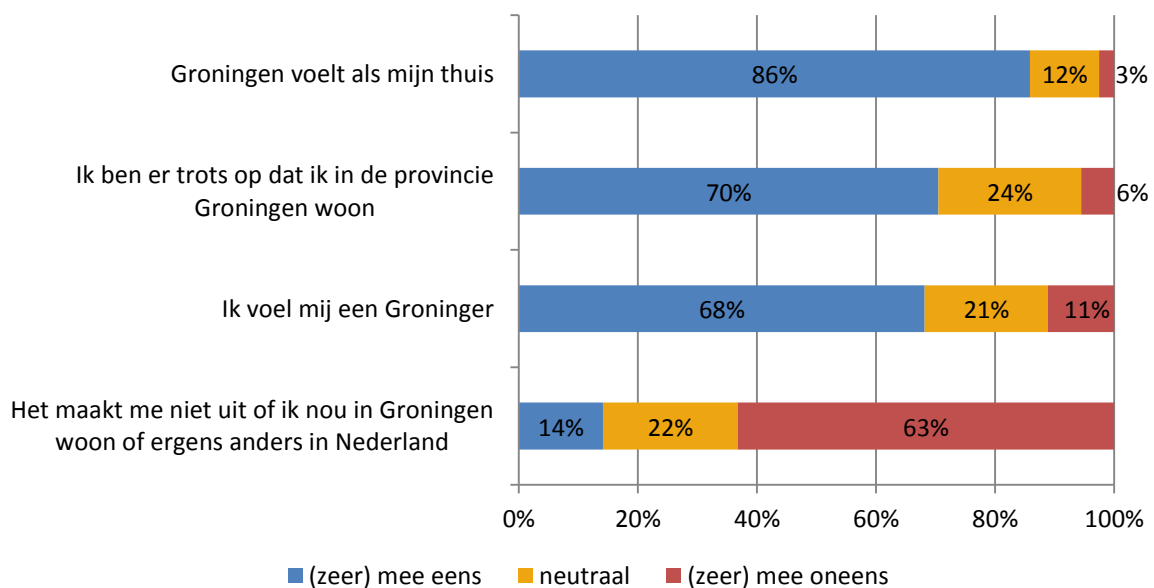
In het kort

- Groningers hebben positieve gevoelens over de provincie. De meeste inwoners voelen zich er thuis, zijn trots op de provincie en voelen zich zelf ook Groninger.
- Geboren en getogen Groningers hebben een sterkere binding dan mensen die niet geboren zijn in Groningen.
- De bewoners van het aardbevingsgebied voelen een sterkere binding met de provincie dan mensen die niet in het aardbevingsgebied wonen. Dit ondanks dat mensen zich minder veilig voelen door de aardbevingen (zie SPG 2014)

Negen op de tien Groningers voelt zich thuis in de provincie

Om de binding met de provincie Groningen te meten, zijn aan de panelleden enkele stellingen voorgelegd (figuur 1). We zien dat de meeste Groningers zich thuis voelen in de provincie. Ook is het merendeel van de mensen er trots op dat ze in Groningen voelen en daarbij voelen ze zich Groninger. Wel zijn iets meer mensen hierover neutraal van mening, en zelfs 11% geeft aan dat ze zich geen Groninger voelen. Twee derde van de Groningers kiest er specifiek voor om in Groningen te wonen.

Figuur 1. Binding met de provincie Groningen aan de hand van stellingen (%)

93

% van de panelleden waardeert de provincie met een 7 of hoger

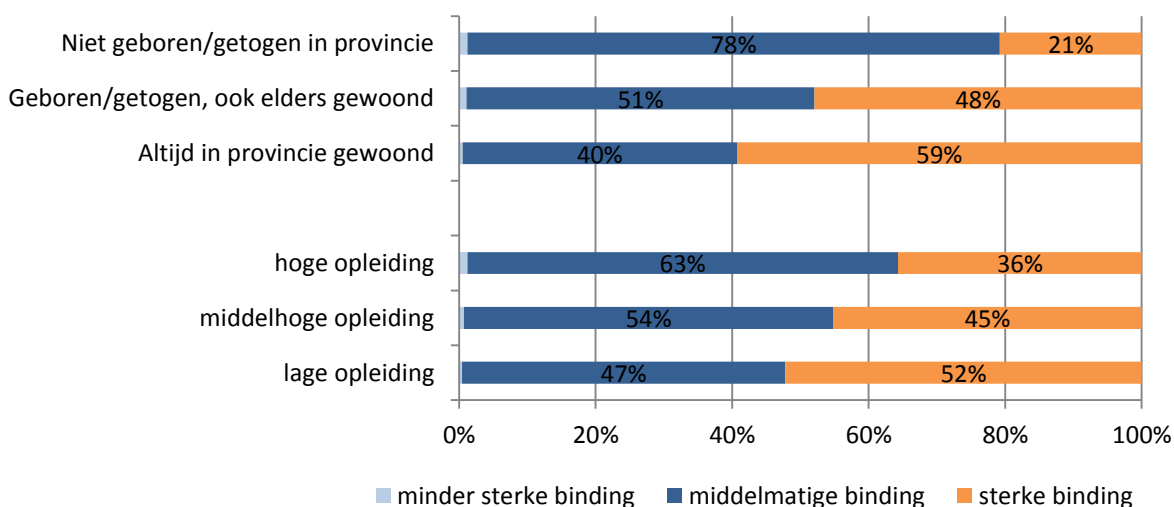
8

Gemiddeld waarden Groningers de provincie met een 8

Sterke of minder sterke binding

Op basis van deze stellingen hebben we de samengestelde indicator ‘binding’ in één cijfer samengevat. De schaalscore loopt van 0 tot 10, waarbij een hogere score overeenkomt met een sterkere binding. De gemiddelde schaalscore is een 6,4. Door middel van deze schaalscore kunnen we een verdeling maken naar ‘sterke’, ‘middelmatige’ en ‘minder sterke’ binding. Het blijkt dat voor sommige groepen de binding met Groningen sterker is dan voor andere.

Figuur 2. Binding naar achtergrondkenmerken

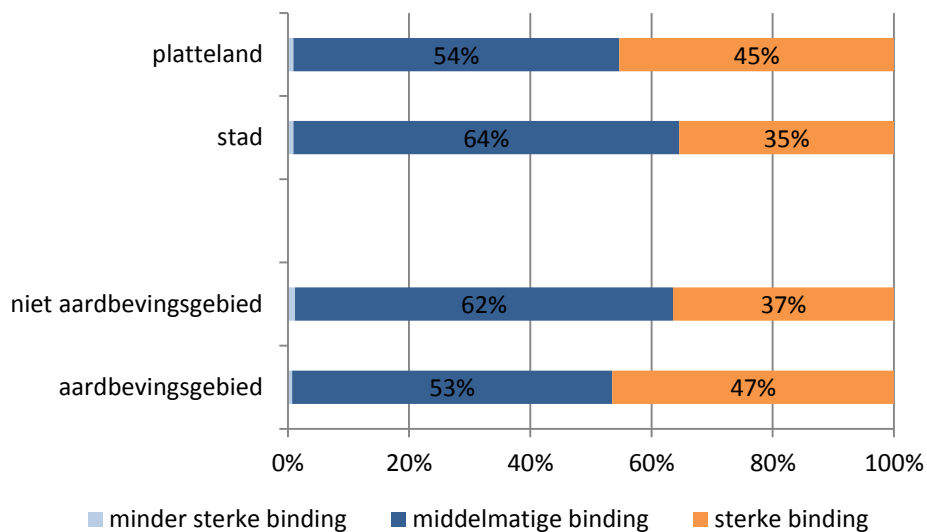
Geboren en getogen Groningers hebben veelal een sterkere binding dan mensen die niet geboren zijn in Groningen. Uit internationaal onderzoek blijkt dat plaatsen meer betekenis krijgen zodra er meer persoonlijke binding is (zie Scannell & Gifford, 2010). Door meer persoonlijke herinneringen en ervaringen met Groningen zijn de gevoelens sterker. Enkele reacties van de panelleden:

Geboren en getogen in Groningen	Niet geboren in Groningen
...de klei krijg je nooit weer van je schoenen...	‘Ben zelf geen Groninger van afkomst. Er blijft voor mij altijd iets dat ik kan zeggen ik ben geen echte Groninger, het is een geaardheid die anders is.’
‘Er gaat niets boven Groningen en daar ben ik trots op.’	‘Geboren Fries.. Dan is het lastig je een echte Groninger te voelen, maar het komt in de buurt!’
‘Geboren en getogen in Groningen, gewerkt overal in Nederland, maar nu weer wonend op het platteland van Groningen. Ik word sentimenteel bij de liedjes van Ede Staal, ik houd van de Martinatoren, geniet van de weidse zichten van het Groninger land en van het slik van de wadden.’	‘Ik ben hier niet geboren dus ik voel mij geen Groninger, maar ik voel mij wel thuis’

Ook blijkt dat naarmate de opleiding lager is, mensen zich meer verbonden voelen met Groningen. Het is bekend dat mensen met een hogere opleiding vaker verhuizen (Kooiman et al., 2013) ook daardoor hebben mensen een minder sterke binding. Ook in het panel zien we hier een samenhang: geboren en getogen Groningers die lid zijn van het panel zijn iets vaker lager opgeleid.

Uit figuur 3 blijkt dat plattelandsbewoners een sterker gevoel hebben met Groningen dan stedelingen. Dat blijkt ook uit een sterkere betrokkenheid, zie eerder onderzoek van het Sociaal Planbureau Groningen. Op het Groninger platteland is de sociale en culturele binding, oftewel de contacten die men heeft in het eigen dorp, sterker dan in de stad. Dat geldt ook voor de betrokkenheid bij de eigen woonomgeving en het gebruik van regionale en lokale tradities en media.

Figuur 3. Binding naar geografische kenmerken

Mensen woonachtig in het aardbevingsgebied¹ ervaren tevens een sterkere binding met de provincie dan mensen daarbuiten. Dat is opvallend, want de ontwikkelingen rondom gaswinning en aardbevingen zouden een negatieve invloed kunnen hebben op de binding met de provincie. In de volgende paragraaf gaan we hier dieper op in.

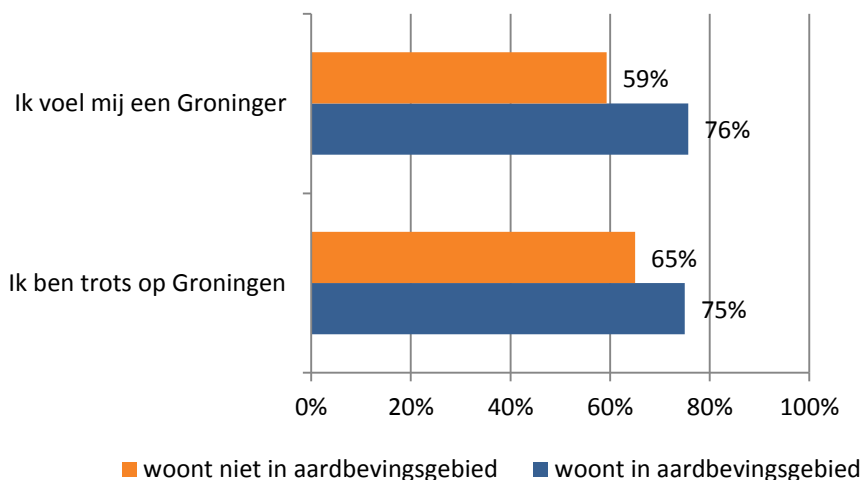
Inwoners van het aardbevingsgebied zijn veelal trots op Groningen

Meer dan driekwart van de mensen die in het aardbevingsgebied wonen voelen zich Groninger. Ter vergelijking, nog geen 60% van de mensen die niet woonachtig zijn in het aardbevingsgebied voelt zich Groninger. Eenzelfde verband vinden we voor de stelling 'Ik ben er trots op dat ik in Groningen woon' (figuur 4).

Het lijkt erop dat de aardbevingen geen negatieve invloed hebben op de binding met de provincie. Volgens Billig (2006) hangt dit sterk samen met het gevoel van veiligheid. Zodra de veiligheid van mensen in het geding komt, door bijvoorbeeld een oorlog of een natuurramp, voelen mensen zich meer verbonden met hun omgeving. Een van de respondenten geeft dat als volgt aan: "Ik woon in het aardbevingsgebied en heb de nodige aardbevingssschade, maar Groningen is de enige provincie waar ik zou willen wonen."

¹ Zoals aangeduid in het rapport 'Vertrouwen in een duurzame toekomst' van de commissie Meijer.

Figuur 4. Binding naar mensen die wel/niet wonen in het aardbevingsgebied, (zeer) mee eens, %

Tegelijk horen we ook enkele andere geluiden, namelijk dat de aardbevingen de gevoelens met de provincie wel degelijk beïnvloeden. Zes respondenten geven dat aan. Enkele reacties: *“Als er geen aardbevingen zouden zijn, had de provincie een 10 gekregen van mij!”* en *“Door de aardbevingen neemt het Groningen gevoel wel af.”*

Verhuizen? Nee, beslist niet

Dat is wat de meeste mensen aangeven wanneer gevraagd wordt of ze binnen 2 jaar van plan zijn om buiten de provincie Groningen te gaan wonen (70%). Bijna 17% van de mensen wil misschien verhuizen, 12% weet dat nog niet en een kleine 2% wil wel verhuizen. De belangrijkste redenen om hier te willen blijven wonen zijn:

Tevreden met huidige woning	77%
Tevreden met huidige woonomgeving	75%
De nabijheid van familie of vrienden	48%
Tevreden met de sfeer in de buurt	45%
Wil dichtbij mijn werk of studieplaats blijven wonen	25%
Huizenmarkt is momenteel ongunstig	13%

Het zijn vooral de mensen met een sterke binding die ‘beslist niet’ willen verhuizen. Bijna negen op de tien mensen geven dan aan, tegenover zes op de tien mensen met een minder sterke binding. Van deze laatste groep wil een bijna een kwart eventueel verhuizen, 2% beslist wel 15% weet dat nog niet.

Samenvattend

Het is duidelijk dat de meeste Groningers sterke gevoelens hebben met de provincie. Het merendeel van de inwoners voelt zich hier thuis, is er trots op om in Groningen te wonen en voelt zich Groninger. Ondanks negatieve ontwikkelingen, zoals de aardbevingen door gaswinningen, de krimp van de bevolking en een relatief hoge werkloosheid, blijkt dat de binding die mensen ervaren en voelen hoog is. Het is zelfs zo dat de inwoners van het aardbevingsgebied zich sterker verbonden voelen met de provincie dan de mensen die buiten dit gebied wonen. Emotionele (en ook traumatische) ervaringen met een plek kunnen negatieve gevoelens of zelfs een aversie tegen die plek teweeg brengen (Giuliani, 2003). Slechts een kleine groep Groningers geeft aan dat de

aardbevingen hun binding met de provincie op een negatieve manier beïnvloeden. Dus de gevoelens met de provincie zijn en blijven positief.

Vragen?

Heeft u vragen over bovenstaande uitkomsten of over het Groninger Panel? Neem dan contact op met onderzoeker Carola Simon: c.simon@sociaalplanbureau Groningen.nl, 06-52888696

Gebruikte literatuur

Billig, M. (2006). Is my home my castle? Place attachment, risk perception, and religious faith. *Environment and Behavior*, 38, 248–265.

Giuliani, M. V. (2003). Theory of attachment and place attachment. In M. Bonnes, T. Lee, & M. Bonaiuto (Eds.), *Psychological theories for environmental issues* (pp. 137–170). Aldershot: Ashgate.

Kooiman, N., J. Latten & A. Annema (2013). Bevolking van vertrekregio's blijft sociaal-economisch achter. *Bevolkingstrends 2013*. Centraal Bureau voor de Statistiek, Voorburg/Heerlen..

Scannell, L., & Gifford, R. (2010). Defining place attachment: A tripartite organizing framework. *Journal of Environmental Psychology*, 30, 1-10.

Sociaal Planbureau Groningen (2014). Aardbevingen in Groningen. Wat zijn de ervaringen van burgers.